

ספר
**אוהב
ישראל**

הן הגנה אמרות טהורות. עינים מאירות.
שיצאו מפה קדוש פום ממלל רברבן מקור מים חיים
כבוד אדומו"ר גאון תפארת ישראל
הרב הצדיק המפורסם אוהב נאמן לבית ישראל
איש אלהים קדוש רשכה"ג שלשלת היוחסין מדורי דורות
כקש"ת נודע בשער בת רבים

מוהר"ר **אברהם יהושע העשיל** זצוקללה"ה
אב"ד דק"ק אפטא
ולסוף ימיו תקע אהלו של תורה בק"ק מעזיבוז יצ"ו

נדפס לראשונה בויטאמיר בשנת תרכ"ג לפ"ק ע"י נכדו
מוהר"ר משולם זוסיא נ"י מזינקוב
וכעת יוצא לאור מחדש בעריכה חדשה ומפוארת
על ידי

ירושלים ה'תשע"א

ספר
אודה ב' ישראל

הן תנה אמרות טהורות . עינים מאירות . שיצאו מפה קדוש פסם ממלל
רברבן מקור מים חיים כבוד אדומו'ד נאון תפארת ישראל רדיב
הצדיק המפורסם אודה נאנן לבית ישראל איש אלהים קדוש רשנבה'נ
שלשלת היוחסין מדורי רורות בקש'ת גורע בשער בת רבים מדורי'
אברהם יחזקע העשיל וצוקלה'ה אב'ד דק'ק אפמא
ולסוף ימיו הקע אהלו של תורה בק'ק מעזיבו יצ'ז .
חבא לכי'ז הדסוס ע'י נכרו כבוד ריב וכו' סיה' משולם זוסיא ג'י מוינקוב
וכונת הבאת הספר לכית הדסוס האשר אודתי עד כה ומעם קריאת שם הספר
יבאר אי'ה כדקדמה .

ברפוס חשותמים נכדי הרב מסלאוויטא

הח' הרקט זוו' חטטן או'א ל' , והרקט זוו' יהו'א העשיל ל' , שפ'ירא

בזיטאמיר

בשנת תרכג לפ"ק

ОГЕВЪ ИЗРАИЛЪ

Г. е.

Другъ израильтевъ

ЖИТОМИРЪ

Въ типографіи Л. и Г. Шапировъ

1863

זוה החלי בעזר צורי וגואלי

פרשת בראשית

שהביא רש"י ז"ל אין לו שייכות וקשר להקודם גם מה שייכות יש לחטא האדם עם חטא הארץ. ונראה ליישב דברי רש"י ז"ל בטוב טעם ובזה יבוארו כמה כתובים על נכון. דלכאורה יפלא מאוד מאין בא זה שתחטא הארץ נגד יוצרה וקונה ית'. בשלמא מין האדם שהוא ב"ו שייך שפיר לפעמים שיחטא מפני היצה"ר השוכן בקרבו ומטהו בכל עת מדרך הטוב והישר ח"ו ומאתו ית' ניתנה הבחירה חפשית להאדם לעשות כרצונו וחפצו ולילך בדרך אשר יבחר לעצמו לטוב או כו'. אך שאר הנמצאים הנאצלים והנבראים והיצורים והנעשים כולם כאחד ששים ושמחים לעשות רצון קונם באין מונע כי אין להם יצה"ר אשר ע"כ מאין בא להארץ זה הרצון לחטוא ועוד לה יותר שתפגום מעלתה בזה שהקב"ה פקד עליה לטובתה שזה העץ שתוציא יהא ג"כ טוב למאכל כמו הפרי עצמו והיא קלקלה ונתנה טעם לפגם:

ובהעיר לב י"ל הנה באמת הארץ לא חטאה כלל ואדרבה עשתה עבדות גדול ומס"נ בזה ולא חסה על קלקולה וכבודה וכמאחז"ל גדולה עבירה לשמה. דהנה הארץ. היינו סוד ארץ עליונה השכלית הסתכלה והבינה וראתה בריאת אלהים כל מעב"ר כי נורא הוא כל מיני פלאים מראשית הנקודה כל השתלשלות העולמות עד תהום ארעא אשר כמה מיני נמצאים דוממים וצומחים

ויקרא אלהים ליבשה ארץ. הנה אנו רואין שדבר הרגיל אצל האדם בתמידיות אינו תענוג. ועיקר תענוג האדם הוא כשיוכל להשפיע לזולתו לשאר בני אדם ויוכלו ליהנות ממנו. כמ"כ בבורא כל העולמים בהוב"ש שהוא א"ס וא"ת וכל הדברים הנאצלים ממנו הם ג"כ בב"ת ואין מגיע כ"כ מזה תענוג לו ית'. אמנם עיקר תענוג הש"י הוא מה שצמצם כוחו מן ההתפשטות אל תוך הקווין כדי שיוכלו הנבראים ליהנות ממנו ולקבל שפעו אשר עבור זה התענוג עלה ברצונו ית' לברוא כל העולמו' להטיב לברואיו. וזה"ש ויקרא אלהים ליבשה. מה שנתהוה היבשה שבני האדם הולכין עליו ונהנין ממנה זה קרא ארץ. ר"ל ארץ החפץ שמזה נהנה הש"י כדרכו להיטיב. ולמקוה המים. ר"ל לאותו בחי' של הבנה אשר ע"י החסד נכנס לתוך הקווין כדי שיוכלו הנבראים לקבל שפעו וטובו וזהו עיקר תענוג כביכול. קרא לשון קריאה מורה על חיבה. ימים ר"ל הוא ים עילאה הכוללת רצונו ית' בכל הנבראים להיות זה הצימצום הנעשה ע"י הקוין. והבן:

ויאמר אלהים תדשא הארץ גו' עץ פרי גו' ותוצא הארץ גו' עץ עושה פרי גו'. ופירש"י ז"ל עץ פרי שיהא טעם העץ כטעם הפרי והיא לא עשתה כך אלא ותוצא הארץ גו' ועץ עושה פרי לפיכך כשנתקלל אדם נפקדה גם היא על חטאה עכ"ל. וכבר צווחו בזה קמאי דהאי לפיכך